

## СПРАВА «СНОПОВ ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF SNOPOV v. UKRAINE)

(Заява № 60716/10)

Стислий виклад рішення від 27 лютого 2025 року

У серпні 2010 року Апеляційний суд Автономної Республіки Крим (далі – апеляційний суд) розглянув поданий прокурором протест на остаточну постанову суду першої інстанції, якою заявника було виправдано щодо вчинення адміністративного правопорушення. Апеляційний суд задовольнив протест по суті, скасував постанову суду першої інстанції, визнав заявника винним, встановивши при цьому, що застосовний до протесту прокурора десятиденний строк мав бути поновлений, не навівши конкретних підстав для такого рішення. Заявник стверджував, що його не було повідомлено про судові засідання та протест прокурора у адміністративному провадженні, в якому він був стороною. Верховний Суд України повідомив заявника, що постанова апеляційного суду оскарженню в касаційному порядку не підлягала. Суд першої інстанції, у приміщенні якого зберігалися матеріали справи, повідомив заявника, що протокол засідання апеляційного суду не вівся. До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявник скаржився за пунктом 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на те, що апеляційний суд не повідомив його ані про протест прокурора, ані про апеляційне провадження до засідання, що апеляційний суд діяв неправомірно, скасувавши остаточну постанову суду першої інстанції, оскільки він не врахував той факт, що протест прокурора було подано несвоєчасно. Розглянувши скаргу заявника, Європейський суд зазначив, що постанова апеляційного суду не містить вказівок, що заявник або його захисник були повідомлені про протест прокурора чи про відповідне судові засідання. Також у цій постанові ніщо не вказує, що апеляційний суд розглянув питання, чи було заявника належним чином повідомлено та чи було обґрунтованим рішення розглядати справу за його відсутності. Європейський суд дійшов висновку, що заявник не був поінформований про протест прокурора чи про апеляційне провадження до засідання, і що він не мав можливості захистити себе в апеляційному суді, який переглядав остаточну постанову у його справі та констатував порушення пункту 1 статті 6 Конвенції у зв'язку з недотриманням принципу рівності сторін під час провадження в апеляційному суді.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. Оголошує заяву прийнятною;
2. Постановляє, що було порушено пункт 1 статті 6 Конвенції у зв'язку з недотриманням принципу рівності сторін під час провадження в апеляційному суді;

3. Постановляє, що немає потреби окремо розглядати суть решти скарг за пунктом 1 статті 6 Конвенції;

4. Постановляє, що:

(a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику 3 000 (три тисячі) євро, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.